

Kobylístek

Novéna k Duchu svatému	3
Setkání konvertitů	4
Den Salesiánského centra	24
Svědectví nově pokřtěných	18
Modlitba za kobylskou farnost	26

Nová rubrika

**JÁ A MOJE
FARNOST**

6 - 7

Štěpánka Polcarová

rozhovor 13 - 15

Milí čtenáři Kobylístku.

Na konci dubna se sešel ve farním sklípku tým lidí, kteří na Kobylístku pracovali a pracují. Chci jim všem i touto cestou vyjádřit dík a obdiv. To že každý měsíc přistane do kostela balík čerstvě vytištěných farních zpravodajů, není samo sebou. Při setkání byla příležitost i trochu hodnotit a plánovat. Spolu s novými lidmi v redakci by se mi líbilo, kdyby Kobylístek byl především informačním médiem. Myslím, že by mu neuškodilo, kdyby trochu zhubnul. Někdy méně může znamenat více. Věřím, že i pravidelní přispěvatelé přijmou s úlevou, že není potřeba každý měsíc zaplnit rubriku slovy, ale že krátké sdělení nebo hezká fotografie s komentářem bohatě postačí. Zvláštní místo mají rozhovory. Ty sice nepatří k těm kratším článkům, ale jsou velmi čtené a vítané. Tím chci povzbudit všechny, kdo budou osloveni někým z našich redaktorů, aby se nestyděli a rozhovor poskytl, případně pokud víte o některém farníkově, který má druhým co říci, dejte nám tip.

Květen je mimořádný měsíc. Na jeho začátku 40 dětí poprvé přistoupí ke svátosti smíření a ke svatému přijímání. Během přípravy jsem si víc uvědomil, jak důležitý je to krok. Tyto děti jsou velikým přínosem a darem pro farnost i své rodiny a zároveň velmi potřebují naši podporu, modlitbu a dobrý příklad. Jak říkal jeden kněz, mno-

hem důležitější než první svaté přijímání je to padesáté, protože to znamená, že se stalo součástí jejich života. V květnu také slavíme Pannu Marii Pomocnici křesťanů. U nás je to spojeno se Dnem Salesiánského centra, na který jste 27. 5. všichni zváni. Měsíc uzavřeme novenou k Duchu Svatému, kterou se připravíme na slavnost Letnic. Při ní přijmou někteří z nás svátost biřmování. I oni potřebují naši podporu a modlitbu.

Ať nás Panna Maria, naše Pomocnice a Ochránkyně provází nejen v máji, ale po celý život. Všem vám děkuji za vaši spolupodpovědnost za naše farní společenství.

Denně vám žehnám.

P. Martin Hobza

Telefonní číslo faráře
(případně jiného dostupného kněze):

283 029 165

Ačkoli je to pevná linka, bude k dispozici i mimo úřední hodiny, protože ji lze přesměrovat na mobil

Kancelář faráře
hodiny pro veřejnost

pondělí 14.00 – 18.00
středa 9.00 – 12.00
pátek 9.00 – 12.00

Místnost za recepcí salesiánského domu
– lze přijít bez předchozí domluvy

Májové pobožnosti

Posledních několik let se setkávám s pravidelně se opakující situací. Blíží se květen. Budou májové? Jak budou vypadat? Měly by být přede mší, po mši anebo vůbec? Mnoho lidí o májové stojí, někteří netuší, co to je, a mnoha lidem je to jedno. Mně by se nejvíc líbilo, jak už si někteří začínají zvykat, kdyby se našel někdo, kdo si májové „vezme na starost“. Tedy že to včas promyslí, zorganizuje a uvede do života. Protože se jedná o takzvaně lidovou pobožnost, máme při tom úplně volné ruce. Pokud tedy někdo z vás, kdo to čtete, máte odvahu a fantazii vzít si májové od příštího roku na starost, přihlaste se mi. Letos to bude tak, že večerní mše svatá bude končit slokou mariánské písně při níž liturgický průvod kněze a ministrantů přijde k soše Panny Marie. Přečteme úryvek z apoštolského listu Familiaris consortio, krátké zamyšlení a modlitbu. (Jsou to texty z májových pobožností, které se odehrávaly kdysi před léty v Pardubicích). Společně si pak všichni zazpíváme modlitbu Salve Regina – Zdrávas Královno. Text této písně bude k dispozici v lavicích.

P. Martin Hobza

Klub seniorů zve

- » 7. 5. Výlet do botanické zahrady v Troji
- » 21. 5. Bohnické posvícení a májová pobožnost
- » 4. 6. Návštěva muzea granátu
- » 18. 6. Posezení a povídání si na terase kostela

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Novena k Duchu Svatému

26. 5. začne v našem kostele novena k Duchu Svatému. Jednotlivým prvkem jí budou zamyšlení z brožurky Vojtěcha Kodeta. V předešlých letech si jednotlivé večery brala na starost jednotlivá společenství. Chceme to tak i letos. Je pravděpodobné, že jsou ve farnosti skupiny lidí, které něco spojuje a možná by je ani nenapadlo nazvat se společenstvím. Tak právě tyto lidi chci poprosit, aby se nabídli pro vedení některého dne noveny. Nemáte se čeho bát, ti co už to dělali dříve, vám rádi poradí. Prosím, přihlaste se na farní mail (farnost.kobylisy@sdb.cz), nebo osobně Liborovi Čaplovi nebo mně.

P. Martin Hobza

Mamky sobě

Srdečně zveme maminky ve čtvrtek 1.6. od 9.30 k setkání nad tématem "Manželství s nevěřící polovičkou". Pozvání přijala naše milá farní mamka Zuzka Jiráková, která má tuto pro mnohé nelehkou zkušenost "za sebou". Po letech soužití byl její manžel pokřtěn a jejich svazek tak nabývá širšího rozměru. Zveme všechny, které toto téma ke sdílení zajímá.

Parkování kočárků od 9.15. Hlídaní dětí zajištěno. Těšíme se na vás!

Pavla Redlichová a Lucie Muchová
mamky.sobe@centrum.cz

Jarní výlet pro rodiče s dětmi

Letošní jarní výlet pro rodiče s dětmi se uskuteční v sobotu 20. května 2017. Místo, kam se vydáme a čas srazu se brzy dozvíte z plakátku u dětské nástěnky.

P. Ladislav Bandouch

Setkání konvertitů

Milí přátelé, pokřtění v posledních letech u Sv. Terezičky, všichni jste srdečně zváni na každoroční setkání, tentokrát o sedmé neděli velikonoční, tj. dne 28. května 2017 od 19.30 ve farním sále kostela sv. Terezie od Dítěte Ježíše v Kobylisích; vstup je vraty přes průjezd nebo přes kostel (večerní mše je v 18.30). Přijďte prosím včas!

V letošním roce, kdy si připomínáme 90. výročí příchodu salesiánů do naší vlasti, 80 let našeho kostela a kobylišká farnost slaví 70 let své existence, může být setkání symbolické. Bude navazovat na sobotní Den salesiánského centra, na který jste také srdečně zváni.

Co tento rok pro nás znamená, si povíme právě při našem setkání. A samozřejmě také o vašem životě ve víře v Božího Syna Ježíše Krista, o vašem začlenění se do života církve v naší nebo jiné farnosti. Také o tom, co se vám daří nebo nedaří, s čím se potýkáte, co prožíváte v rodině, v práci, ve farnosti, jaké máte otázky a pochybnosti...

Co byste potřebovali od ostatních ve farnosti, co jim můžete nabídnout, co postrádáte zejména po odchodu P. Josefa Brtníka apod. Čekají vás staří nebo také noví známí a také něco dobrého k jídlu i pití. Záleží i na Vás, co kdo přinese (sladké i slané občerstvení v tuhé i tekuté podobě je vítáno). Těší se na vás

*P. František Blaha,
Václav a Marie Kuchařovi,
Kateřina Cveková,
Veronika Babičová a další.*

Volejbalový turnaj

22. 4. se na hřišti oratoře uskutečnil ekumenický volejbalový turnaj SDB za účasti osmi týmů. I přes nepřízeň počasí se podařilo odehrát dvacet zápasů v nichž si zlatou medaili odneslo družstvo Arctan(1) z Křesťanského

společenství. Na druhém a třetím místě se umístila družstva z Kobylišké farnosti. Další turnaj se uskuteční v září (16.9. 2017). Pokud má někdo z farníků zájem, může se zapojit do tréninků, které jsou každý čtvrtek od 18:00 na pískovém hřišti oratoře.

Libor Čapla a Michal Svoboda

Dobročinnost oslovuje

Ve dnech 25. a 26.4.2017 se uskutečnil jarní dobročinný bazárek. Po oba dny byl farní sál postupně zaplněn oděvy a věcmi, milými pomocnicemi, mnoha prodávajícími i nakupujícími, dětmi různého věku, a hlavně opět příjemnou atmosférou. Kapacita sálu i organizátorů byla využita na 100%, tedy tak akorát, abychom vše zvládli a zároveň mohli efektivně pomoci.

Finanční výtěžek v hodnotě 15 800 korun bude věnován na dva účely. 12 000 Kč bylo předáno do Salesiánského střediska na doplacení táborů pro děti z potřebných rodin. Na tábor tak mohou jet i děti, které

by na prázdninové akce jinak jet nemohly. Zbylá částka bude použita na nákup nového koberce do dětské místnosti v kostele.

Zbylé oděvy (asi 14 pytlů!) a další potřeby pro děti byly odvezeny do charitativního šatníku v Kolíně. Některé hračky a odrážedla byly předány do Komunitního centra Hrubého na Ládví a jeden pytel pánského šatstva sestrám Matky Terezy.

Děkujeme, že jste dbali pokynů a nenosili na bazárek nevyprané a zimní oděvy. Také jízdní kola a další odrážedla byla na správném místě.

Děkujeme Tomáši Redlichovi za zajištění technického zázemí bazárku a také všem, kteří se jakkoliv podíleli na jeho zdárném průběhu.

Je zřejmé, že bazárek je přístupný všem a v okolí Kobylis se stává vyhlášenou akcí. Těšíme se tedy na podzim opět na viděnou.

*za tým organizátorů
Štěpánka Syrová*

Adopce na dálku - poděkování

Děkujeme za vaše příspěvky na zaplacení školného pro námi adoptované indické děti. Potřebovali jsme sehnat 24 500 Kč. Sešlo se ale 33 000 Kč. Všem veliké díky. Finanční rozdíl bude použit na podobné účely - tedy podpora vzdělávání a výchovy někoho, kdo by si to kvůli nedostatku peněz nemohl dovolit.

P. Martin Hobza

Pomoc sestrám Matky Terezy

Kdo byste chtěli podpořit činnost sester Matky Terezy (Misionářek Lásky) pro lidi bez domova, můžete do jejich domu v Zenklově ulici 846/195 naproti poště přinést po předchozí domluvě jakékoli pánské oblečení, obuv, ručníky, ložní prádlo nebo potraviny. Na předání věcí se s nimi můžete osobně dohodnout na telefonu 284 693 513.

Tomáš Redlich

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

V neděli 23. 4. se sešla pastorační rada farnosti. V první části programu se věnovala tématu charity a služby ve farnosti a s tím související otázkou, jak napomoci tomu, aby se služba stala samozřejmou a pravidelnou součástí života farního společenství. V této souvislosti se poslední dobou již podařilo najít několik lidí, kteří jsou ochotni si vzít na starost některé služby ve farnosti, pro jiné oblasti se však ochotní lidé teprve hledají. Otázkou nadále zůstává, jak dát prostor ke službě také různým společenstvím či skupinám.

Dalším velkým tématem jednání byly nadcházející volby do pastorační rady farnosti, které nás čekají na podzim 2017. Vystává

otázka jak a podle jakých kritérií navrhnout kandidáty pro službu v pastorační radě. Stávající pastorační rada se tedy chce pokusit o formulaci otázek, které by pomohly farníkům v rozhodování, koho navrhnout jako kandidáta do pastorační rady.

Další projednávané téma souviselo s letošními kulatými výročími našeho kostela i farnosti. Připravuje se totiž brožurka, která by měla zachytit zdejší historii. V tuto chvíli probíhá zpracovávání dosti bohatého fotografického i písemného materiálu. Předpokládá se, že vyjde na podzim tak, aby byla k dispozici k 80. výročí posvěcení kostela.

Helena Křenková

Jmenuji se Jaroslav Šebek

Pocházím z malé vesnice ze středních Čech nedaleko Benešova, ale už od konce 80. let žiji převážně v Praze. Jsem zaměstnán v Historickém ústavu Akademie věd, ale baví mě i práce v médiích, takže občas můžete číst moje články v katolickém týdeníku, poslouchat mě v rozhlasu, nebo vidět v České televizi. Je mi 47 let a mám skvělou manželku, která mně dokáže tolerantně pochopit a respektovat, a dva kluky (17 a 14 let), z nichž starší Ondřej pravidelně ministruje. V životě jsem měl mnohokrát dojem, že moje směřování určovala „náhoda“, kterou s odstupem беру jako to, že Bůh mě laskavě vedl za ruku a snažil se mi ukázat, co je nejlepší. Samozřejmě, že jsem mnohdy (a často) dělal věci po svém, ale cítil jsem, že shůry se tuto mojí umanutost pokouší přece jen trochu "zkorigovat". Až do dvaceti let jsem totiž nebyl věřící a Boží blízkost jsem objevil těsně po revoluci na jedné faře v Jizerkách, takže říkám, že za moji konverzi může i příměluva princezny Anežky, svatořečené v předvečer pádu komunismu. A když jsem se občas ptával, proč jsem nedostal dar víry dřív, tam někde hluboko uvnitř mi zaznělo, že díky tomu mohu chápat lépe ty, jež svou cestu k Bohu hledají. Navíc jsem díky společenství, kde jsem duchovně vyrůstal, vnímal Boha jako milujícího Otce, nikoli jako trestajícího soudce.

A jedna z oněch důležitých a dobrých "náhod" mě před šestnácti lety přivedla do farnosti, kde jsem našel výborné duchovní zázemí. Jako výzvu jsem bral svého času slova P. Josefa Brtníka, abychom byli farností sloužící, nejen obsluhovanou. Proto jsem se chtěl také aktivně zapojit do farních aktivit. Už několik let nabízím své možnosti v rámci veřejných přednášek a diskusí k historickým i aktuálním tématům, například cyklus

vystoupení k 50. výročí koncilu. Jako pozitivní беру také myšlenku zaměřit se při letošním roce jubilea vzniku naší farnosti na příběhy lidí, kteří ji formovali a sledovat to vše i projekcí do historického kontextu. Také na tomto projektu velmi rád nyní působím. Celkově vnímám takové aktivity pořádané za účelem rozšíření poznání v duchovním i společenském životě jako velmi potřebné a jsem rád, že se na ně ve farnosti při množství všech dalších nabídek nikdy nezapomínalo. Zvláště v současné době totiž přibývá

zmatených informací, které nejsou ověřené, a jejich původ je nejasný. Při veřejné debatě se vychází z alternativních zdrojů, kde se často debatuje „dryjáčnickým“ stylem, jenž vychází vstříc emocím a ne rozumnému přemýšlení o problému, a nekritické přejímání neověřených zpráv. K tomuto druhu sběru informací je bohužel náchylná i část českých věřících. Proto je dobré, že kobylišká farnost vytváří možnosti k tomu, aby se o řadě citlivých věcí mohlo mluvit otevřeně a kriticky je reflektovat. Je to jeden z mno-

ha důvodů, proč se v ní cítím být jako doma, kde je prostě a jednoduše fajn, a kde nacházím skutečně živého Pána v liturgii, ve Slově i v lidech kolem mně. Do dalších desetiletí bych farnosti přál, aby si zachovala atmosféru žitého a otevřeného křesťanství, které je tak oslovující.

Jaroslav Šebek

Skautské středisko RADOST: světlušky v Nymburce

Určitě jste se nejdnou zeptaly dítěte, které se vrátilo odněkud z výletu, jak se mu dařilo. Jaký byl program, chtěli jste vědět, zdali nemělo hlad a případně, co nového se naučilo. I mě, avšak z pohledu skautské vedoucí, zajímaly názory dětí na uplynulou výpravu.

24. – 26. března vyrazily světlušky Červenky vlakem směr Nymburk. O jejich zážitcích, tak, jak je vnímaly samy děti, si můžete přečíst v rozhovoru s některými účastnicemi výpravy. Umějí tak pěkně vyprávět...

Co jste si vzaly s sebou do Nymburka u batohu?

Skřítek: Do batohu jsme si vzaly spacák, karimatku, svačinu, pití, oblečení a náhradní boty.

Co jste v Nymburce dělaly?

Valerka: V Nymburce jsme měly hru noční – něco jako bojovku – a byly tam obálky, my

jsme pro ně chodily. Náš tým vyhrál! A pak jsme šly spát a ráno jsme viděly nutrie.

Sportka: Chodily jsme ve skupinkách po Nymburce a měly jsme za úkol najít nějaké ulice a potom jsme musely dojít podle mapy na určité body a plnit různé úkoly.

Valerka: Byly jsme rozděleny do čtyř skupinek a navštívily jsme přesyp (písečnou dunu u Nymburka: přírodní památka – pozn. aut.) – a tam nás vedoucí nechaly (a připravily holkám o kus dál šipky, kudy mají jít, čehož si světlušky v zápalu práce všimly až za notnou chvíli – pozn. aut.). Udělaly jsme takový hezký odznaky – například jsme sesbíraly odpadky z lesa a vytvořily jsme z nich stromeček.

Co jste měly v Nymburce k jídlu?

Maruška: V Nymburce jsme měly k jídlu tortillu.

Valerka: Pak tam ještě byly nudle s různou zelestinou (s kukuřicí a majonézou...), bylo to dobré!

Skřítek: V Nymburce jsme teda měly tortilly – a první den k večeři jsme jedly svačinu :-) (ještě od rodičů z domova – pozn. aut.).

Ančovička: Ten den, jak jsme měly svačinu, jsem měla bagetu...

Co se vám na výpravě nejvíc líbilo?

Ančovička: Nejvíce se mi tam líbilo, že jsme hrály bojovku. Taký jsme viděly nutrie. Potom ještě takovýto, jak máme třeba splnit nějaký úkol...

Skřítek: Mně se tam nejvíce líbila chvíle, jak jsme šly s Piguší (další Červenka – pozn. aut.) v noci po mostě, on svítil – a nejzajímavější na tom bylo, že před námi šla skupinka bavících se lidí, což byli skauti (ostatní světlušky a vedoucí – pozn. aut.).

Valerka: Ale bylo tam i hrozný, že u toho přesypu byli jedni kluci, a ti se nás ptali: „Vy jste školka?“ :-)

Taky je vám tak trošku líto, že jste nemohli jet s námi?

Za pomoc s realizací rozhovoru děkuji i světluškám Foxy a Rozárce :-)

Anežka Straková

Hledáme paní na úklid

Farníci z Prahy 8 - Bohnic hledají šikovnou paní/slečnu na pravidelnou výpomoc s úklidem domácnosti. Jednalo by se o 3-4h týdně (luxování, vytírání, prach apod.). Zájemkyně, které by si rády touto cestou přivydělaly, prosím, kontaktujte tel.:

777 621 493

Hledáme pronájem

Pracující bezdětný pár (farníci od Terezičky) hledá pronájem bytu 2kk - 3kk, i nezařízený, s dobrou dostupností na metro Kobylisy. Neplatíme vatikánskou měnou :)

Petra 776 840 715

Hledáme stavební pozemek nebo dům v Praze

Pokud nás trochu znáte, tak víte, že už nějakou dobu hledáme bydlení v Praze. Nyní žijeme 3km od nejbližší autobusové zastávky v Unhošti na západ od Prahy, a to dojíždění prostě není ono. Oslovili jsme spoustu realit, hodně domů i viděli, ale zatím jsme nenarazili na ten pravý domov.

Chtěli bychom proto oslovit čtenáře Kobylísku s otázkou: Uvažujete vy, nebo třeba někdo z vašich blízkých, nad prodejem nějakého pozemku vhodného ke stavbě rodinného domu, nebo rovnou nad prodejem domu, klidně i v horším stavu s potřebnou rekon-

strukcí? Mělo by to být v Praze. Kobylisy jsou samozřejmě ideální, ale nejsou nezbytné. :) Pokud nám chcete nějakou nemovitost nabídnout, ozvěte se prosím na kontakt dole. A to klidně i v případě, že si nejste jistí s její prodejní cenou.

Filip a Nicole Vodrážkovi
776338607, 732552069
f.tazz@seznam.cz
nvodrazkova@seznam.cz

Úterky u Terky

Rádi bychom Vás pozvali na pravidelná úterní setkání mládeže, která vždy začínají společnou rytmičkou mší svatou od 18.30. 9. května se sejdeme v diskusních skupinkách nad tématy, které nastínil první květnový Velký Úterek. Pokud jste na něm nebyli, nevadí, rádi tak jako tak uvidíme. O týden později se shromáždíme v boční kapli na chvály se skupinou Kairos. 23. kvě-

na pak proběhne čajovna U Veselého salesiána plná deskovek a sušenek. A na konci května nás navštíví psychoterapeutka Marie Nováková, která se zaměřuje na sebepoznávání a osobnostní rozvoj, a můžete ji znát např. z arcidiecézních animátorů. Těšíme se na Vás a přejeme krásný květen!

Dominik Vachuda

Nabídka: Dopolnední semináře – květen/červen 2017

V rámci úterních dopoledních seminářů proběhnou v květnu následující setkání:

- » 9. 5. Jak zařídit dětský pokoj (Ing.arch.Barbora Tůmová)
- » 16. 5. Suché plstění – výroba šperků, hraček I. (Andrea Papicová Koutná)
- » 23. 5. Suché plstění – výroba šperků, hraček II. (Andrea Papicová Koutná)
- » 30. 5. Malování na tašky (Markéta Hanáková)

Hlídaní dětí je zajištěno a je v ceně semináře. Setkání proběhnou v klubovnách U Šakala a U Beránka, vždy od 9.30. Zájemce prosíme o přihlášení na kontaktech níže.

Eva Klimánková
eva.klimankova@strediskokobylisy.cz
777 182 712

Zápis do Školičky na školní rok 2017/18

Zápis do Školičky SaSM na nový školní rok se uskuteční ve čtvrtek 18. 5. od 15.00 do 17.00 a v pátek 19. 5. od 9.00 do 12.00 v klubovně Školičky. K zápisu zveme všechny děti, které k 1. 9. dosáhnou věku 3 let. Ve školním roce 2017/18 bude Školička probíhat tři dny v týdnu: v pondělí, úterý

a ve středu, vždy od 8.30-12.30. Zájemce o zápis prosíme, aby se domluvili na konkrétní hodině.

Alice Pavelcová
skolicka@strediskokobylisy.cz
605 554 284

Kurz efektivního rodičovství

Srdečně zveme na kurz Efektivního rodičovství (akreditovaný kurz), který proběhne v sedmi sekcích od 19. 9. do 31. 10. 2017, každé úterý od 9.30 do 12.00 v klubovně U Šakala. Kurz povedou lektorky Rodinného centra Praha: Mgr. Štěpánka Vojtěchovská a Mgr. Julie Žemlová. Účastnický poplatek za celý kurz (včetně doprovodného hlídání

ní dětí) je 1.000 Kč. Počet míst je omezen, zájemce prosíme o přihlášení do 15. 6. Podrobné informace ke kurzu a přihlašování na kontaktech níže.

Blanka Malcová
blanka.malcova@strediskokobylisy.cz
733 143 069

Kolotoč se točí

Exáci v Hradci

Po relativně klidných měsících se dala Sadba do pohybu. Na přelomu března a dubna proběhlo již druhé víkendové setkání mladých manželů a rodin, kteří jsou nějak spojeni s naším přípravným kurzem pro misijní dobrovolníky – Caglierem. V rozlehlém kláštere sester FMA v Hradci Králové se sjelo několik rodin i s dětmi a prožili zde příjemný víkend, ve kterém nechyběly hry, grilovačka, outdoorová mše ani velká zahrada, kterou ocenili hlavně děti.

Veletrh neziskovek

V polovině dubna se Sadba zařadila po bok 220 dalších neziskových organizací a prezentovala svoji činnost na veletrhu neziskovek na NGO Marketu v pražském Foru Karlín. Organizace prezentovaly svoji činnost široké veřejnosti, získávaly kontakty, inspirovaly se, navazovaly nová partnerství nebo se snažily zaujmout případné sponzory a dárce. Získali jsme mnoho nových kontaktů i příslibů zajímavé spolupráce.

Přípravy na cestu

Předposlední 7. přípravný víkend misijních dobrovolníků proběhl v nostalgické atmosféře v Ostravě. Na programu byla příprava závěrečného víkendu Aksanti, kdy budou mladí lidé slavnostně vysláni do světa. Nechyběla mše svatá, přednášky, závěrečný test ani zodpovězení posledních otázek, na které mladí dobrovolníci potřebovali slyšet odpověď. Mysleme na ně, mají před sebou necelé dva měsíce náročných příprav na cestu spojené se spoustou vyřizování.

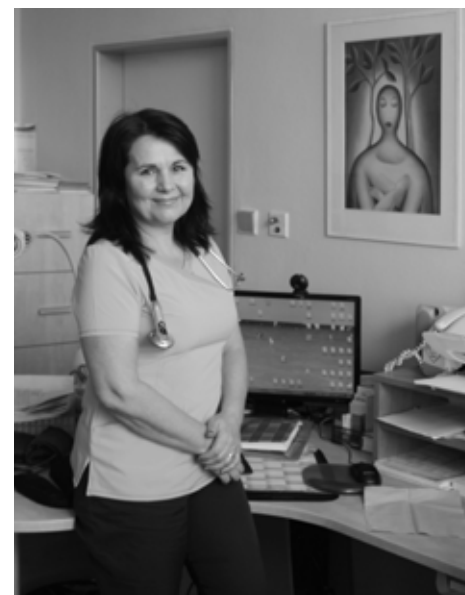
Co nás čeká?

S blížícím se létem čeká Sadbu řada dalších akcí. Nejbližší z nich je účast na Dni salesiánského centra 27. 5., kde se budete moci blíže seznámit se světem misí. Pro děti budou připravené hry a malá soutěž, pro všechny fotografie od našich dobrovolníků, fotoalba, hudba, zasvěcený výklad o našem misijním působení a možná i něco dobrého na zub. Jarní dobrou náladu vám za Sadbu přeje

Martina Mončková

Uhnízdila jsem se na kůru

Na rozhovor se Štěpánkou Polcarovou jsem dostala doporučení. Když jsme se nad rozhovorem setkaly, měly jsme obě za to, že se vidíme poprvé. Až když jsme si začaly ujasňovat, na kterou mši chodíme a kde sedáváme, zjistily jsme, že obě na kůru na deváté.

Kam jste s rodiči chodili do kostela?

Do sv. Václava na Proseku. S tátou jsme občas chodili do Týnskému chrámu. Kázání p. Reinsberga byla jasně uchopitelná a hlavně lidová. On mě křtil a byl úžasný člověk. Měl zvláštní smysl pro humor a já ho měla moc ráda. Při studiu medicíny jsem už bydlela v Bohnicích a chodila jsem do kostela sv. Petra a Pavla a do sv. Václava v léčebně. K Terezičce jsem začala chodit ještě jako svobodná, pamatuji starou kapli.

Vnímala jste rozdíly mezi těmi kostely?

Určitě. K Václavovi na Prosek jsme chodili ještě za totality, kdy u dveří stál pán, který počítal, kolik lidí do kostela přichází. S P. Prokopem tam přišla změna a začaly se zpívat modernější zpěvy. Tatínek té farnosti zůstal dodnes věrný. Vždy jsem měla potřebu, aby mě kázání oslovovala. Když byl obnoven sv. Václav v Bohnicích, chodila jsem s dětmi tam. Do Kobylis mě přivedlo zpátky asi zpívání, podpora skautingu a přítomnost mladých.

Váš manžel nebyl věřící. Bylo těžké vychovávat děti ve víře?

Byl to trochu problém, přestože před manželstvím slíbil, že s vírou problémy dělat nebude. Potom mi ale vymlouval, abych je brala do kostela, protože podle něho na to byly malé a že se mají rozhodnout samy, až budou velké. Na to jsem odmítla přistoupit. Dětem má jít člověk příkladem a také s nimi o víře komunikovat.

Odkud pocházíte?

Moji rodiče jako lékaři dostali umístěnku na Slovensko, kde jsem se v Prešově narodila. V roce 1965 jsme se přestěhovali do Prahy, na Prosek. Tatínek šel do Akademie věd a maminka pracovala jako lékařka na epidemiologii. Předtím jsme ještě krátce pobývali v Tachově.

Nemáte žádný přízvuk.

Já byla malá, když jsme žili na Slovensku. Ale mluvila jsem tam východňácky.

Přemýšlela jste o takových možných komplikacích před manželstvím?

Přemýšlela a moc. Byla jsem ale už ve věku, kdy jsem chtěla založit rodinu a vypadalo to, že výchova dětí k víře nebude s nevěřícím manželem problémem.

Odmlouvaly třeba děti, proč musí do kostela, když tatínek nemusí?

To se vůbec nepamatuji. Já byla ve vztahu k nim vždy velmi tolerantní. Tedy aspoň si to myslím. Mně víra vždycky dávala velkou sílu a možná jsem tím na děti působila. Určitou roli sehrál i skaut, do kterého oba chodili. Oni vlastně víru a kostel považovali za samozřejmost, protože i se skauty měli mše a modlili se, bavili se o víře. Středisko Stopaři zakládala paní Vackářová a s jedním z jejích synů chodil do školy syn a s tím druhým zase dcera. Oba tedy vyrůstali ve skautingu a žijí jím dodnes.

Ani v jejich pubertě nedošlo k revoltě proti víře?

Na mše chodili a chodí pořád, zda pochybovali, to nevím. Každý někdy pochybuje ... Nepamatuji si, že by byla nějaká delší doba, kdy by děti odmítaly chodit do kostela jen tak „z revolty“. Během jejich puberty to ale bylo velmi kritické období, protože jsem se rozvedla. Manžel měl problémy s alkoholem již od začátku vztahu. Až pozdě jsem zjistila, že všechno to, co sliboval, že nebude ve víře bránit, nebyla pravda. Nechtěl komunikovat, nechtěl se bavit o jakémkoli problému. Jeho potřeba pití se léty stupňovala, až nakonec skončil v léčebně. Snažila jsem se mu pomoci, chodil na různé terapie, ale jen kvůli mně. Ve skutečnosti to nechtěl řešit. To už jsem ale byla rozhodnutá se rozvést a nebyla cesta zpátky. Potkala jsem jiného muže, kterého jsem si později vzala a který mi pomohl se z toho vyškrábat.

Bylo rozhodnutí k rozvodu těžké?

Bylo to dilema. Mohla jsem dále vše přehlížet, nechat manžela pít, ale připadalo mi, že ještě nejsem tak stará, abych nemohla začít nový vztah. On nechtěl nic řešit, chtěl jen, aby mu všichni dali pokoj. Já jsem s dětmi vždy večer probírala celý den, věnovala jsem jim svůj čas. Chodili jsme společně na mše, i když jsme třeba nahlas Bibli nečetli. Moje modlitba byla služba a péče o rodinu. Zabezpečila jsem je, jezdili jsme na hory, k moři, měli jsme auto, dělala jsem mámu i tátu. Zdánlivě bylo všechno zajištěné, ale já jsem byla nešťastná. Všechno jsem s dětmi většinou řešila jen já, proto na mě asi byly navázané i v otázce víry. Zvažovala jsem, že když se rozvedu, budu mimo svátosti. Když jsem se přihlásila k břimování, mluvil kněz v Bohnicích, salesián, v kázání o tom, že sami nemůžeme všechno zvládnout: „Nesnažte se všechno utáhnout a odevzdejte svoji tíhu Pánu Bohu a On vám dá vědět!“. To byl pro mě silný okamžik. A najednou mi Pán Bůh začal do cesty posílat správné lidi. Potkala jsem církevního právníka a manžel nakonec souhlasil s rozvodem. Všechno vyšlo tak, že mi církev sňatek anulovala. Manžel nadále odmítal jakoukoli pomoc, až nakonec po několika letech zemřel.

Mluvila jste o rozhodnutí k rozvodu s dětmi?

Určitě. Děti to vše věděly a s rozvodem souhlasily. Doma bylo dusno a byla otázka času, kdy by ten stav začal zasahovat do jejich životů, že by třeba nedodělaly školu. Držela je určitě víra, skauting a můj přístup. Potom i můj nový partner, který vnesl do naší rodiny čerstvý vítr.

Jak jste to do rozvodu vnímala a praktkovala se svátostmi?

Já jsem si pro sebe řekla, že takhle to Pán Bůh nechce. To manželství bylo sice mým

krížem, ale takhle to nemělo zůstat. Šlo o mě a moje děti. Přestala jsem chodit ke svátostem. Svátosti jsem vyměnila za lásku a nový vztah a věřím, že Pán Bůh pro to jistě měl pochopení. Žila jsem s novým partnerem, ač jsem ještě nebyla rozvedená, ale do kostela jsem chodila a říkala si, že se to přeci musí vyřešit. Jde o dobrou věc, o lásku, tak to nemůže být špatně.

Bylo Vám líto, že ke svátostem nechodíte?

Bylo. Já vím, že jsem ještě nebyla rozvedená a milovala jsem jiného muže, opět nevěřícího. Scénáře těch vztahů, kde jeden pije, jsou velmi podobné. Vždy je tam ten, který pije a druhý, který si to nechá líbit. Manžel dlouho spolehal na to, že máme církevní sňatek a já se nikdy nerozvedu. Což bylo zpočátku pravda, děti byly malé a já si říkala, že v každé rodině je něco. A co by tomu řekli rodiče a okolí?

MUDr. Štěpánka Polcarová (nar. 1958), vystudovala lékařskou fakultu v Praze a pracuje jako praktická lékařka. Má dvě děti (Martinu a Víta Křehnáče), obě jsou také lékaři. Od syna má 2 vnučky.

Oficiální postoj církve k rozvodům

Katolická církev hájí nerozlučitelnost platně uzavřeného manželství. Pokud se manželé rozvedou z důvodu, že setrvání ve svazku by vážně ohrozilo tělesné či psychické zdraví členů rodiny, pak církev hovoří o takzvané rozluce. Je to stav, kdy manželství trvá, ale manželé spolu nežijí. Není jim dovoleno založit nový svazek. Pokud tito manželé nevstoupí do nového svazku, mohou za určitých podmínek přistupovat ke svátostem. Pokud církevní soud shledá, že při uzavírání církevního sňatku nebyla splněna nějaká podstatná podmínka pro vznik manželství,

Měla jste podporu ve farnosti?

To nikdo nevěděl. Vlastně jsem neměla žádné blízké přátele. Ve farnosti jsem nikoho moc neznala, byla jsem osamocená. Znamé ve farnosti jsem si vytvořila přes Mírku Jurankovou, která zprostředkovávala dětské pobyty u moře. Hodně lidí znám jen od vidění. Trochu se znám s lidmi z kůru. S mnoha lidmi jsem se seznámila přes moje děti.

Co Vás táhne na kůru?

Určitě mě oslovil Prokop Remeš, který tam poskakuje s kytarou, ráda zpívám a jsem rytmický člověk. Taky abych měla přehled z výšky. Proto jsem se uhnízдила na kůru

*Děkuji za rozhovor.
Olga Lisáková*

Alice Terezie

Když jsem byla malá, nemohla jsem pochopit, kdo je ten plechový pán, který visí na kříži u našeho hřbitova. Věděla jsem jen to, že se jmenuje Ježíš a že kvůli němu lidé chodí do kostela. Trvalo to dlouho, než pro mě postava Ježíše nabyla konkrétních obrysů. Ještě než jsem složila maturitu, chodila jsem kolem něj – plechového a vyšisovaného – skoro každý den do práce. Vznášel se kolem něj vágní ulehčující pocit, pořád tam tak pokojně visel s prazvláštním výrazem ve tváři, člověk, který něco velkého udělal, kotvička mojí každodenní cesty. Za posledních šest let jsem kolem něj neprošla ani dvacetkrát. I tak ho tam úplně vidím, kouká na křížovatku vlastně pořád stejný, jen trochu oprýskanější než dřív. Zato jeho osoba pro mě teď znamená víc než kdy jindy. Je jistota, je skála, je přítel. Je ten, na kterého

si nikdy nechci dovolit zapomenout, protože vím, že ani on nikdy nezapomene na mě. Vzpomínám si, jak prazvláštně jsem se cítila před pár týdny, když mi volala moje maminka se zprávou, že dědeček umřel. Ze všeho nejvíc jsem mu totiž strašně záviděla. O pár dní později mi došlo, že Boha vlastně viním, viním ho z toho, že mě poslal na tenhle svět, do situace, ve které se vůbec necítím dobře, a on je přitom fyzicky daleko. Jako hlupáček jsem měla pocit, že mě tu nechal, ať se tu v tom nějak patlám, a z dálky se na mě potměšile dívá. Když jsem potom jela domů z pohřbu vlakem se svojí sestřičkou, došlo mi, že je mezi námi dvěma docela velký rozdíl v životní úrovni a já si můžu dovolit zaplatit mnohem víc než ona. Trochu mě to přivedlo zpět na zem, hned tu neděli cestou do kostela jsem si uvědomila, že se chovám

jako nějaká nesnesitelná americká puberťačka. Taková, která si stěžuje, že k narozeninám namísto růžového Porsche dostala červené Ferrari (a proto jsou její rodiče nejhorší na světě). Anebo jako kdyby můj přítel někam odjel na služební cestu, nechal mi v domě všechno, co potřebuju, ještě mi zařídil i uklízečku, a já bych mu vyčítala, že mě nemá rád, protože mi nepřinese každé ráno kytku do postele. Čistě technicky vzato se jedná o reálnou námitku, v kontextu situace je to ale naprosto absurdní detail – jsem obklopená důkazy lásky a péče každý den a stěžuju si na naprostou podružnost. Taková být nechci, otázkou mi ale zatím stále zůstává, jaká být chci. Vzpomínám si, že jsem se před časem cestou do práce modlila něco jako „chtěla bych být pro Tebe úplně prázdná, ať mě Ty sám můžeš naplnit, ať jsem jen nádoba pro to, co Ty chceš.“ Kdo ví, možná

jsem právě teď v té prázdné fázi. A vypadá to dost zle, protože to uvnitř člověka křiví realitu, nejspíš podobně jako černá díra ve vesmíru. Ale je to dar, který otevírá možnost pro to, být plná. Velikonoční vigilie pro mě bude hodně těžká a možná na úplné hranici zvládnutelnosti, to ale nic nemění na tom, že tam prostě budu. Pro Ježíše. Trochu se to bojím vyslovit a napsat, ale budu tam proto, že ho miluju. Je to hrozně osobní a vlastně těžké k uvěření, ale je to tak. Možná nás spolu čeká ještě dlouhá cesta, ale cokoli se stane, vždycky jeden druhého ponese v srdci. Jednou, jednou bych chtěla stát pod jeho křížem a znát celou skutečnost, celou tu tíhu, abych mohla být úplně s ním. Kdo ví, třeba jednou, třeba za tisíc let.

Další svědectví novokřtěnců si můžete přečíst na farním webu terezicka.cz v rubrice články.

PODNĚTY, ÚVAHY, NÁZORY

Dubnové střípky z Bulharska

Přátelé, jak moc bych si přála podělit se s vámi o vše, co jsem zde v dubnu mohla zažít! Bohužel nemám ani tolik času vše vypovědět, ani tolik místa v Kobylístku. Alespoň tedy pár střípků, které mě obzvlášť oslovily. Velkým zážitkem bylo prožít si zde Velikonoce. My, dobrovolnice jsme je strávily převážně v Kazanlaku, kde se slouží podle východního ritu. Celý svatý týden nás provázely velmi hluboké ranní a večerní modlitby. Někdy to bylo docela náročné, protože to rozhodně nebylo jako například breviář, který je za 20 minut hotový. Pod hodinu a půl se tyto modlitby nikdy nedostaly. :) Pro bližší pochopení východní liturgie by

to chtělo samostatný článek a někoho erudovanějšího, než jsem já. Zároveň i moje osobní zkušenost se těžko popisuje. Celkově je východní pojetí více zaměřeno na pocity a smyslové vnímání, což mi je asi méně blízké, než naše západní pojetí zaměřené o něco více na rozum. Takže přestože jsem za tuto zkušenost moc ráda, myslím, že zůstanu spíše u západních obřadů... Vrcholem postní doby byla pro děcka křížová cesta, která se koná každý rok. Letos byla účast velmi různorodá. Měli jsme hned několik vzácných návštěvníků - Guillermo Basañese, salesiánského delegáta pro misie, Donbora, který se k salesiánům zde natrvalo připojí snad již od července, rodiče dobrovol-

níka Jana a bývalou dobrovolnici Kristýnu. Kromě dětí, kteří k nám chodí pravidelně, se k nám připojilo v machale také dost dětí, které k nám nechodí.

Počasi nám přálo, až bylo místy dost horko, když jsme se plahočili nahoru na kopec se třemi kříži. Děti ale k mému překvapení vydržely celé dvě hodiny, celou cestu nereptaly a celkově byly moc hodné. Dokonce byl velký zájem o to kříže nést.

Pro mě jednoznačně nejhezčím dnem byla sobota. Den jsme začali obvyklými modlitbami. Po obědě jsme šli na procházku do Kazanlaku a po ní jsme si skoro dvě hodiny povídali s naším vzácným hostem, Guillermo Basañesem. Poté nás Cvrček trochu uvedl do východní liturgie a obřadů toho večera. Od půl dvanácté jsme začali vigílii vzkříšení, která byla do dvou do rána.

Naše návštěva, Guillermo Basañes, pochází z Argentiny a sám byl dříve misionářem v Angole. Teď již třetím rokem zodpovídá za salesiánské misie. Setkání s ním byl skutečně obrovský zážitek. Již dlouho (jestli vůbec někdy) jsem nepotkala tak inspirativního člověka. Bylo hodně znát, že má mnoho

zkušeností. Zároveň byl velmi skromný, nebylo třeba žádného speciálního zacházení, nevyžadoval přehnanou pozornost, přirozeně se se všemi seznamoval a bavil. Více takových lidí ve vyšších církevních funkcích! V paměti mi mimo jiné utkvělo, jak mluvil o tom, že misijní povolání je jedno ze základních a velmi důležitých pro salesiány. Když Don Bosko posílal první salesiány do misí, byl za to velmi kritizován. Bylo to jen pár let po založení kongregace a mnozí se domnívali, že je velká chyba, když své nejlepší salesiány posílá do zahraničí místo, aby nejprve vybudoval stabilní, početnou kongregaci. Můžeme být jen rádi, že se tlakem okolí nenechal zviklat a rozšířil salesiánskou rodinu do celého světa, včetně Česka nebo Bulharska!

Neochabující radost ze vzkříšeného Krista vám z Bulharska přeje Anežka Kotrbová

PS ze života bulharské dobrovolnice:

„Anežko, proč nemáš tetování jako Dorotka?“ „Protože nechci...“

„Proč nechceš? Neboj, to by tě nebolelo, vždyť jsi dost tlustá.“

Postní obnova ministrantů

Od pátku 31. března do neděle 2. dubna se naši ministranti zúčastnili tradiční postní duchovní obnovy na faře ve Zdicích u Berouna. Velkým překvapením byla účast kluků na obnově. Snad poprvé se stalo, že jsme se do Zdic vlezli jen tak...tak. Počet účastníků obnovy přesáhl číslo 30. Je to dobré znamení, že jsme se sešli v tak hojném počtu. Program obnovy byl bohatý a vyvážený. Byl čas na společné postní zamyšlení, na slavení svátosti smíření, slavení mše svaté, modlitbu křížové cesty v přírodě, ale také čas na společné hry a zábavu. Radost nám všem udělal i nedělní dopolední výlet či exkurze do Zdic, kde na vlakovém nádraží v tzv. „výtopně“ jsme se mohli projet historickým parním vláčkem, vyzkoušet staré traktory, modely starých škodovek a další zajímavé technické stroje. Zpět na faru nás odvezl starý dobrý historický autobus, který si řad z nás ještě pamatuje ze svých mladých let. Pokud byste, někdy jeli okolo Zdic, vřele doporučuji návštěvu toho muzea. Skutečně to stojí za to.

Fotbalový turnaj v rámci Dne Salesiánského centra

Fotbalový turnaj v rámci Dne Salesiánského centra proběhne v sobotu 27. května od 8.30 do 14.00. Ráno v 8.30 je nutné se dostavit na registraci přihlášených hráčů a týmů. Přihlášení je možné jako celý tým, nebo jako jednotlivec, což je hráč, který bude přidán k některému z týmů. Týmy a jednotliví hráči se mohou přihlašovat

do 21. května v půjčovně Oratoře, u Ladislava Bandoucha nebo na e-mailové adrese: bandus@seznam.cz

Startovné je zdarma. Hrát se bude ve třech věkových kategoriích: Kategorie a) hráči a hráčky narození v roce 2010 a mladší, b) hráčky a hráči narození mezi roky 2009-2005, kategorie c) 2004 - 2001

Velikonoční florbalový turnaj v Uhříněvsi

V sobotu 22. dubna se početná výprava florbalistů vydala do nedaleké Uhříněvsi na poslední florbalové klání tohoto školního roku. Celý den byl ve znamení radosti ze sportu a z přátelského prostředí. Kluci a holky bojovali a zaslouženě si domů odvezli čtyři velmi cenné kovy. Nejstarší obsadili krásné třetí místo, mladší žáci rozdělení do třech týmů vybojovali stříbro, bronz a sympatické páté místo. Největší radost z úspěchu zažili naši nejmladší „benjamínci“, což je kategorie 1-3

třída, kteří si po srdečném týmovém výkonu dovezli domů zlaté medaile. Nezbyvá, než pogratulovat všem malým i větším sportovcům, jejich trenérům a doprovodu z řad dospělých, kteří s námi jezdí a podporují nás. Děkujeme i salesiánskému hnutí mládeže v Uhříněvsi, že jsme pravidelně každý měsíc od září do dubna mohli sportovně, ale i lidsky a kamarádsky růst. Z každého turnaje se vždy podařila nějaká ta medaile přivést. Již nyní se těšíme na příští školní rok.

Zamyšlení na tento měsíc

Květen je měsíc zaslíbený úctě k blahoslavené Panně Marii. Letos si během tohoto měsíce připomeneme sté výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. Co se tehdy stalo? Třem malým dětem se zjevila Panna Maria a řekla jim, aby se každý den modlili růženec. Ke každodenní úctě k Matce Boží nás vybízí i papež František. Dokážeme ji svěřit vše, co máme na srdci? Dokážeme prosit za odpuštění pro nás i naše blízké? Můžeme se tak letos snažit oživit poselství zjevení ve Fatimě. Stejně jako fatimským dětem i nám Panna Marie slibuje, že nás nikdy neopustí a že její Neposkvrněné Srdce bude vždy našim útočištěm a cestou, která nás povede k Bohu.

ANKETA

„Slyšel jsi o zjevení Panny Marie
v portugalské Fatimě?
Vybavíš si, o co žádala?“

O zjevení ve Fatimě jsem slyšel,
Panna Maria se zjevila 3 malým dětem.
Žádala, aby se všichni modlili
k Bohu a věřili v něj.

Šimon, 10 let

Stránky pro rodiny připravili P. Ladislav Bandouch, SDB a Vilma Dingová

DEN SALESIÁNSKÉHO CENTRA

MÁME NA CO NAVAZOVAT

27. května 2017

80
let KOSTELA

70
let FARNOSTI

90
let SALESIÁNŮ

70 LET FARNOSTI – 80 LET KOSTELA – 90 LET SALESIÁNŮ

HLAVNÍ PROGRAM 8.30–14.00 Fotbalový turnaj pro děti a mládež (8.30–9.30 prezentace a rozřazení) – hřiště **11.00** Májová pobožnost – kostel **11.30** Grilování, občerstvení, nápoje – podloubí **13.00–15.00** Dětské odpoledne – hry a soutěže pro děti – podloubí oratoře **13.30 a 14.30** Divadelní představení pro děti od tří do osmi let – klubovna u Hrocha **14.00–15.00** Otevřené dveře – exkurze prostory Salesiánského centra – sraz v podloubí oratoře **15.00–16.00** Beseda na téma historie a přítomnost – farní sál **16.00** Modlitba růžence **16.30** Mše svatá – slavnost Panny Marie Pomocnice **17.30** Volejbal, fotbal, hokejbal
DOPROVODNÝ PROGRAM Volná nabídka sportů a her, občerstvení po celý den, fotbalové exhibiční utkání salesiánů, farníků a zaměstnanců.

VSTUP ZDARMA

www.strediskokobylisy.cz | www.terezicka.cz | www.salesianikobylisy.cz

Měsíc máj je zasvěcen (tajenka)

- 1) Nebeský vrátný
- 2) Boží posel
- 3) Ježíš pochází z
- 4) Postavil archu
- 5) Matka Jana Křtitele
- 6) Rozhovor s Bohem
- 7) Závěr každé modlitby
- 8) Opakovací modlitba
- 9) Dnešní stát – zaslíbená země
- 10) Učedník – zradil Ježíše

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									
9.									
10.									

Vyplňte jednotlivé řádky v šedých a bílých polích. V šedém sloupci najdete tajenku.

Tajenka: Panna Marie

Stránku dětem připravila Alžběta Štarmanová

Modlitba za kobyliskou farnost

Zazněla v našem kostele při Bohoslužbě vděčnosti a smíření o vigilií neděle Božího Milosrdenství v sobotu 22. 4. Kompletní texty průběhu bohoslužby v rámci jubileí 70 let farnosti, 80 let kaple sv. Terezičky a 90 let salesiánů v ČR najdete na farním webu v rubrice Multimédia/Nahrávky. Děkujeme všem, kdo se na přípravě i průběhu bohoslužby účastnili.

*Pane Ježíši Kriste, ty jsi hlava církve,
ty jsi hlava našeho farního společenství.
Dej nám, ať nás v našich vztazích vede láska a úcta,
ať máme jeden pro druhého správné slovo,
pomocnou ruku a odpuštění.
Dej salesiánům, salesiánkám, spolupracovníkům a všem,
kdo se aktivně zapojují do Salesiánského centra,
svého Svatého Ducha a žehnej jejich službě.
Buď ty sám středem různých společenství
a dej vzniknout novým, aby každý, kdo má zájem,
mohl prožívat osobnější vztahy
a setkávat se v nich s živou vírou.
Pomáhej rodičům, aby svým dětem vydávali svědectví
o tvé lásce, a manželům, aby v každodenním životě rozvíjeli,
co jeden druhému slibovali u oltáře.
Žehnej všem dětem naší farnosti a dej mladým lidem,
aby osobně poznali tebe a na důvěře v tebe
postavili svou budoucnost.
Chraň slabé, osvěcuj pochybující, posiluj malomyslné,
podrž kolísající, probud' dřímající, veď hledající, rozežřej vlažné.
Posiluj nemocné a trpící, aby se své bolesti spojovali
s tvou obětí pro spásu svých bližních.
Pomáhej nám všem, abychom dokázali
každý svým osobním přínosem přispět k rozkvětu
Božího království a k dobru ostatních.
Dej nám, ať jsme znamením tvé přítomnosti,
tvé zachraňující lásky a vytvářej z nás svůj svatý lid
žijící ve společenství jednoty a lásky.
Prosíme o to na přímluvu Panny Marie Pomocnice,
sv. Josefa, sv. Jana Boska, sv. Terezičky
a všech našich nebeských přátel.
Amen.*

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30 11.00	eucharistická bohoslužba v kapli sv. Kláry, eucharistická bohoslužba
po - so	6.15 6.30, 18.30	ranní chvály eucharistická bohoslužba
středa	17.00	eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30	P. Martin Hobza
	18.30	P. František Blaha nebo P. Jan Komárek
Úterý	6.30	P. František Blaha nebo P. Vojtěch Sivek
	18.30	P. Martin Hobza – pro mládež
Středa	6.30	P. Pavel Šimůnek
	17.00	P. Josef Kopecký nebo P. Ladislav Bandouch – pro děti
	18.30	P. Jan Vývoda
Čtvrtek	6.30	P. Josef Kopecký
	18.30	P. Ladislav Bandouch nebo P. Martin Hobza
Pátek	6.30	P. Ladislav Bandouch
	18.30	P. Martin Hobza
Sobota	6.30	P. Josef Kopecký nebo P. Pavel Šimůnek
	18.30	Mše svatá s nedělními texty
neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	celebranti se nepravidelně střídají

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1,
182 00 Praha 8, farnost.kobylysy@sdb.cz
Redakce: A. Kalinová, T. Redlich, B. Mimra
DTP: Boo & Vít Kostečka
Tisk: TLAMA design
Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 4. června 2017
Uzávěrka bude v neděli 28. května 2017
Příspěvky posílejte na farnost.kobylysy@sdb.cz nebo do sakristie.

Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány.
Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.
Výšel 7. května 2017, náklad: 750 výtisků
Výrobní cena jednoho kusu cca 12,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.cz

květen

po	večerní mši svaté	Májová pobožnost, zpěv, zamyšlení, modlitba Salve Regina
sudé	po 19.15	Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, míst. Emauzy
liché	út 19.20	Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fiřtem, míst. Emauzy
každý	čt 19.00-19.30	Eucharistická adorace, kostel
každý	pá 18.00	Růženec za mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc
každá	so 18.30	Mše svatá s texty z následující neděle
7. ne	10.30	Slavnost 1. svatého přijímání dětí, kostel, Den matek Klub seniorů, Výlet do Botanické zahrady v Troji
8.	po	Výlet Salesiánského centra
9.	út 9.30	Seminář, Jak zařídit dětský pokoj, B. Tůmová, klubovny SaSM (přihlášky)
	18.30	Úterky u Terky, diskusní skupinky
11.	čt 19.05-19.30	Adorace, modlitby za povolání k manželství a rodinnému životu, kostel
13.	so	Ministrantská pouť, Svatá Hora
	9.00-11.00	Snídaně s hostem, České střety kolem islámu, Jákobův žebřík
16.	út 19.00	Benefice pro středisko, soubor Pro Arte Antiqua, Salesiánské divadlo
	19.20	Večer chval s kapelou Kairos, kostel
16. a 23.	út 9.30	Seminář, Suché plstění, výroba šperků, hraček I., II., klub. SaSM (přihlášky)
18.-19.	čt-pá 15-17,9-12	Zápis do Školičky SaSM (čt odpoledne, pá dopoledne, domluva předem)
19.	pá 18.30	Měsíční zastavení s Donem Boskem, bohoslužba a program, kostel
20.	so	Jarní výlet pro rodiče s dětmi
21.	ne	Klub seniorů, Bohnické posvícení a májová pobožnost
	19.30	Setkání pastorační rady farnosti, Jeruzalém
23.	út 18.30	Úterky u Terky, Čajovna U Veselého salesiána
26.-3.6.	pá-so	Novéna k Duchu svatému, po večerní bohoslužbě, kostel
27.	so	Den Salesiánského centra, Slavnost Panny Marie Pomocnice křesťanů, 70 - 80 - 90 - „Máme na co navazovat“
28.	ne 19.30	Setkání konvertitů pokřtěných v posledních letech u Terezičky, farní sál
30.	út 9.30	Seminář, Malování na tašky, Markéta Hanáková, klub. SaSM (přihlášky)
	18.30	Úterky u Terky, osobnostní rozvoj, psychoterapeutka Marie Nováková

červen

1.	čt 9.30	Mamky sobě, Manželství s nevěřící polovičkou, Zuzka Jiráková
	19.00-22.00	Noční adorace (možnost zapsat se do služeb uprostřed kostela)
2.	pá 17.00	Adorace, svátost smíření, při večerní mši přijímání pod obojí
	19.30-20.30	Uvedení do duchovní četby nedělních textů Pisma, míst. Emauzy
3.	so 21.00	Vigilie ke Slavnosti seslání Ducha Svatého, kostel
4.	ne 10.30	Udílání svátosti biřmování, biskup Karel Herbst, kostel
		Klub seniorů, návštěva Muzea granátu
7.	st 18.00	Setkání katechetek a katechetů
9.	pá	Noc kostelů
10.-11.	so-ne	Pouť mužů na Svatou Horu, POMUŽNA 2017
11.	ne 19.30	Setkání akolytů
15.	čt 19.30-22.00	Slavnost Těla a Krve Páně, adorace, kostel
18.	ne 10.30	Vyslání dobrovolníků do misí, kostel
		Klub seniorů, posezení a povídání si na terase kostela